

DEKANIJSKI VINOGRAD

DRAVLJE, JEŽICA, KOSEZE, PODUTIK, STOŽICE, ŠENTVID, ŠIŠKA, PIRNIČE,
PRESKA, SORA, SV. KATARINA - TOPOL, ŠMARTNO POD ŠMARNO GORO IN VODICE

LETO VII

ŠTEVILKA 19

MAREC 2016

PASTIRJEVA BESEDA

POGRNJENA MIZA GOSPODOVIH DOBROT

Dragi verniki naše dekanije!

V letu usmiljenja si poskušajmo dejavno ozavestiti resnico, da je velikonočni dogodek največji izraz Božjega usmiljenja do vsakega izmed nas. Pravzaprav je celotno cerkveno leto čas »Gospodove milosti« (Lk 4,19), ki v velikonočnem tridnevju doseže svoj veličastni vrhunec. Velika noč mora biti za vsakega izmed nas praznik vseh praznikov in slovesnost vseh slovesnosti.

Naj bo ta velika nedelja znova vir našega upanja, veselja in poguma, kot so bile Božje obljube vir potovanja v obljubljeni deželni za izraelske očake (1 Mz 12,1-2).

Naj nas velikonočni dogodek rešuje lakote, vsakršne telesne stiske, suženjstva in grešne navezanosti. Vse to je mogoče, če vztrajamo v odnosu z Odrešenikom Kristusom, darovanim Jagnjetom. Kot je pashalno jagnje obvarovalo Izraelce v Egiptu pred mečem angela smrti, tako nas velikonočno Jagnje varuje pred Angelom zla.

Najtesneje se bomo Odrešenika oklenili z dobro spovedjo in z njim vztrajali v odnosu z rednim in vrednim prejetjem evharistije pri maši. Tako bo naša iskrena pobožnost sadove navrgla v telesnih in duhovnih delih usmiljenja. Božje usmiljenje zmaguje, ko odpremo oči za vse v stiski, ko delimo materialne dobrine, ko si vzamemo čas za bolne, si upamo posvariti bližnje, delimo znanje z nevednimi, tolažimo žalostne, ne zamerimo svojim nasprotnikom ...

Naj vse to za vse nas privre iz letošnje velike noči!

Andrej Naglič, kaplan, Ljubljana Šentvid

G. DIAKON, BOG POVRNI!

Je čas dela in čas počitka.

Zame je sedaj nastopil ta drugi čas. Po večletnem delu, v starosti in nakrhanemu zdravju sem začutil, da se moram umakniti.

Zato sem se obrnil na našega patra Gregorja in gospoda nadškofa, da me razrešita moje diakonske službe. Oba sta to z razumevanjem sprejela. Svojo diakonsko službo sem rad opravljal. Ohranil bom lep spomin na vsa naša dekanijska srečanja. Želim, da bi nam še naprej pomagal Gospod!

dr. Franc Lovrenčak, diakon, Ljubljana Šiška

Spoštovani g. diakon Franci!

V imenu dekanije, še posebej pa v imenu župnije Ljubljana Šiška, ki ji zvesto pripadate, iskrena hvala za skupno delo v Gospodovem vinogradu! Naj vam Bog podari zdravja!

p. Gregor Kos, župnik, Ljubljana Šiška

VELIKONOČNI SPEVI IZ DOMA V DRAVLJAH

Ko vprašam stanovalce Doma starejših občanov Dravlje, kako bodo praznovali veliko noč, mi sijočih obrazov povedo, da je to zanje največji krščanski praznik.

Najstarejša med njimi, ga. Frančiška (94), pove, da so ji najljubši pirhi, čeprav jih sama ne poje več veliko. Rada jih podari obiskovalcem, prav tako tudi čokoladne pirhe. Potrudi se, da napiše velikonočna voščila najbližjim sorodnikom. Veseli se voščilnice, ki jo pričakuje iz Rima, kjer deluje redovnica, nekoč njena sosedka v istem bloku v Dravljah. Tudi drugi iz Doma se strinjajo, da brez pirhov ni velike noči, preskrbijo si tudi butarice za cvetno nedeljo.

Gospa Terezija poudari duhovno pripravo, kjer ne sme manjkati temeljita spoved in sodelovanje pri obredih velikega tedna, vsaj preko radia, če ne moreš biti navzoč v cerkvi.

Sodelavci draveljske Karitas v Domu starejših občanov Dravlje ob sv. Miklavžu in veliki noči obdarijo naše starejše brate in sestre. Tam tudi redno sodelujejo vsako nedeljo in nudijo pomoč pri obisku svete maše. Nedavno je ga. Adrijana poizvedovala med prebivalci Doma, kdo še bi želel, da ga duhovnik obiše na prve petke. S tem se je seznam tistih, ki jih bomo odslej obiskovali, še povečal. Mogoče je to lahko tudi en sad letošnje priprave na veliko noč. Blagoslovljene velikonočne praznike!

p. Mio Kekić, kaplan, Ljubljana Dravlje

KOT POTICA ... SAMO DVAKRAT LETNO

»Lahko vam, kristjanom, pri spovedi poveste grehe, Bog vam jih odpusti in lahko naprej delate isto!«

Kdo še ni nemočno iskal besed, ki bi učinkovito pojasnile narobnost tega očitka? Da ni tako preprosto, kaže tudi dejstvo, da pred spovednicami pa ni vrst.

»Vsak večer odloži težo dneva, daj Bogu, kar je »ratalo in kar je fratalo« – da se spočiješ in z zaupanjem stopiš v novo jutro. In redno preloži težo neuspehov v spovednici na Jezusov križ!«

So prazne spovednice pravzaprav znak, da ne verjamemo v odpuščanje grehov? Ali morda domišljava misel, da človeka ne potrebujemo in se bomo že sami pomenili z Bogom? Ali morda celo znak, kako mislimo, da grehov sploh nimamo?

»Kaj naj povem pri spovedi – saj ne delam nič takega?! Požigal nisem, ubijal nisem, kradel tudi ne ...«

Imeti izoblikovano in občutljivo vest in hrepeneti po prijateljstvu in ljubezni z Bogom - in tudi vedeti, kako daleč od doma smo še! - množica takih vernikov bi stala v dolgih vrstah pred spovednicami!

»Kaj pa je tista hiška?« sprašuje malček.

»Pralni stroj za srce,« reče babica. »Vso žalost in vso utrujenost in vso umazanijo opere s človeka in z dišečim mehčalcem odstrani trdoto, da je človek potem lahek in lahko radostno plapolja v vetriču življenja!«

Tako pesniško razloženo – za grenke solze in osramočenost padlega bo morda čez desetletja spomin na take besede rešitev

– da bo odrasli ponižno pokleknil v skrivnostno hiško, kjer teža odpade, se srce očisti in spet pripravi na nov začetek.

V starih časih so velike grešnike sramotili javno – in glasno so morali povedati svoja dejanja. In se jih kesati.

Ali so se uspeli res pokesati, je bilo skrito med dušo in Bogom, da pa je bila javna spoved neskončno olajšanje za dušo, vedo povedati psihologi in drugi zdravilci.

Z besedami izraziti, kar pekli v duši, priznati in počakati, dališ besede odveze in dobiš pokoro je odrešujoče že tudi če ne bi verjeli v presežno.

Mi pa verujemo, da so duhovnikova ušesa pravzaprav samo posojena večni Ljubezni in Usmiljenju in da so besede Jaz te odvežem ... od Boga položene v duhovnikova usta – in da je ponižnost in priznanje pred človekom v spovednici del resničnega kesanja, ki prinaša olajšanje, kakršnega ne more dati noben zdravnik in sploh nihče drug nikjer!

Zato je pravzaprav čudno, če gremo k spovedi samo dvakrat na leto! Kajti kakor prah na belo obleko padajo usedline vsakodnevnosti oddaljenosti od Boga na dušo – ne čakajmo, da bo na koncu, ko si bomo vendarle privoščili obisk v pralnici, voda popolnoma črna! Če se črno predolgo zajeda v belino, dobimo sivo, ki jo težko odstranimo.

md

DEKANIJSKA PRIHODNOST

21. 3. 2016	<i>Srečanje skupine razporočenih</i>	Ljubljana Dravlje	20.00
28. 3. 2016	<i>Slovesen začetek jubilejnega leta ob 800-letnici omembe Marijine kapele</i>	Šmarna gora	11.00
4. 4. 2016	<i>Dekanijsko srečanje bralcev Božje besede z gostom Gregorjem Čušinom</i>	Ljubljana Šentvid	20.00
8. 4. 2016	<i>Koncert MePZ Litostroj</i>	Ljubljana Podutik	19.45
13. 4. 2016	<i>Kancijanov večer, srečanje z Neno Dautanec</i>	Ljubljana Ježica	19.45
14. 4. 2016	<i>Predstavitve križevega pota z motivi Škofjeloškega pasijona</i>	Ljubljana Podutik	19.45
14. 5. 2016	<i>Koncert Boštjana Dirnberka</i>	Ljubljana Podutik	18.00
4. 6. 2016	<i>Koncert MePZ Risto Savin</i>	Ljubljana Podutik	20.00

BRATJE IN SESTRE!

DEKANIJSKI DUHOVNIKI
VAM ŽELIMO, DA BI SE IZ
TEMIN ŽIVLJENJA DVIGNILI
K LUČI, KI JO PRINAŠA
PRAZEN GROB.
KRISTUS JE VSTAL! ALELUJA!

Izdajatelj: Dekanija Ljubljana Šentvid; odgovarja: France Mervar, dekan
Uredniški odbor: France Mervar, Janko Jeromen in Sebastjan Likar

Likovna zasnova: Lojze Čemažar; slike: Lea Merše, internet, osebni arhiv; lektorirala: Tina Kladnik
Priprava za tisk: Salve d.o.o.